

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobce: J. F., narozený dne X
bytem R. 91, X R.
zastoupený advokátem JUDr. Jaroslavem Tomaníkem
sídlem Bartošova 16, 750 02 Přerov

proti
žalovanému: Velitel vojenského útvaru 1535 Hranice
sídlem Hranická 457, 753 01 Hranice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2017, č. j. MO 83959/2017-1535, ve věci
náhrady škody na zdraví,

takto:

I. Rozhodnutí velitele vojenského útvaru 1535 Hranice ze dne 2. 5. 2017, č. j. MO 83959/2017-1535, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jaroslava Tomaníka, advokáta se sídlem Bartošova 16, 750 02 Přerov.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

1. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2017, č. j. MO 83959/2017-1535 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí velitele vojenského útvaru 4428 Hranice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 3. 2017, č. j. MO 55065/2017-4428, a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně v uvedeném rozhodnutí přiznal žalobci náhradu škody na zdraví, kterou utrpěl v přímé souvislosti s výkonem služby dne 18. 5. 2016, a to bolestné ve výši 20 000 Kč; ohodnocení bolestného činilo 80 bodů a 250 Kč.

B) Žaloba

2. Žalobce požadoval, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného. Namítal nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s odvolacími námitkami. Místo konkrétního odůvodnění žalovaný v napadeném rozhodnutí pouze konstatoval, že se ztotožňuje s výkladem plk. MUDr. M. S., Ph.D., a odkázal na své předchozí rozhodnutí ze dne 9. 3. 2017, č. j. MO 8681/2017-1535. Tento nedostatek odůvodnění učinil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.
3. Žalobce dále nesouhlasil s tím, jak se žalovaný vypořádal s otázkou neuznání bolestného za odškodnění položek uvedených v bodě 6.1 a 17.4 přílohy 1 vyhlášky č. 346/2015 Sb., o postupu při určování výše náhrady za bolest a za ztížení společenského uplatnění vojáků (dále jen „vyhláška“). Žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně uvedl, že žalobce ve vyjádření ze dne k posudku MUDr. M. toliko sdělil, že jej bere na vědomí. S tímto závěrem žalobce nesouhlasil. Namítal, že ve vyjádření ze dne 13. 3. 2017 k posudku MUDr. M. uvedl, že setrvává na svých závěrech, mimo jiné týkajících se připočítání dalšího bodového hodnocení. Žalovaný tak chybně zhodnotil podání žalobce ze dne 13. 3. 2017, byť z něj bylo zřejmé, že žalobce rozporoval počet a druhy položek uvedených v odborném posudku, a to již před podáním odvolání. Žalobce stejně jako ve správním řízení měl za to, že k hodnocení bolestného měly správní orgány přičíst i odškodnění spočívající v položkách 6.1 a 17.4 přílohy 1 vyhlášky.

C) Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby.
5. Žalovaný uvedl, že k hodnocení bolesti z operace provedené dne 30. 11. 2016 nechal vypracovat samostatný posudek. Jednalo se o posudek MUDr. I. M. ze dne 17. 2. 2017, se kterým byl žalobce seznámen a nijak jej nenapadal. Teprve v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 3. 2017 žalobce uvedl, že měly být v posudku MUDr. M. zahrnuty položky za zavedení cizího tělesa do těla a za lehký otřes mozku v důsledku anestezie a zavedení endotracheální trubice. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na skutečnost, že žalobce námitky týkající se dalších položek neuplatnil před správním orgánem I. stupně, aniž tomu něco bránilo. Dále popsal obsah posudku MUDr. S. ze dne 1. 11. 2016, posudku MUDr. I. F. ze dne 17. 11. 2016 a následnou reakci MUDr. S. na posudek MUDr. F.
6. Vzhledem k tomu, že žalobce proti posudku MUDr. M. neuplatnil žádné námitky ani nepředložil jiný důkaz (např. znalecký posudek) rozporující posudek MUDr. M., vycházel

správní orgán I. stupně z tohoto posudku a vydal rozhodnutí, které žalovaný jako věcně správné potvrdil.

D) Obsah správního spisu

7. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti.
8. Žalobce vykonával dne 18. 5. 2016 činnost v souladu se svými funkčními povinnostmi a při plnění služebních povinností utrpěl služební úraz ve smyslu § 115 odst. 1 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání (dále jen „zákon o vojácích z povolání“).
9. Správní orgán I. stupně dne 9. 1. 2017, č. j. MO 4651/2017-4428, přiznal žalobci náhradu škody na zdraví, kterou utrpěl v přímé souvislosti s výkonem služby dne 18. 5. 2016, a to bolestné ve výši 1 940 000 Kč; ohodnocení bolestného činilo 7 760 bodů á 250 Kč. Toto bodové hodnocení vyplynulo z posudku k hodnocení bolestného za služební úraz ze dne 1. 11. 2016, který vypracoval MUDr. S. V průběhu daného správního řízení žalobce předložil znalecký posudek MUDr. I. F. ze dne 17. 11. 2016, k jehož závěrům se následně vyjádřil MUDr. S. dne 15. 12. 2016. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 9. 1. 2017 vycházel z posudku MUDr. S.
10. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9. 1. 2017 brojil žalobce odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 3. 2017, č. j. MO 8681/2017-1535, zamítl a rozhodnutí potvrdil.
11. V přímé souvislosti se služebním úrazem ze dne 18. 5. 2016 byla žalobci dne 30. 11. 2016 provedena další operace, která nebyla zahrnuta v rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9. 1. 2017. Žalobce proto dne 18. 1. 2017 podal žádost o přiznání bolestného za operaci ze dne 30. 11. 2016. Správní orgán I. stupně pro účely tohoto řízení nechal vypracovat MUDr. M. „Posudek s hodnocením bolestného za služební úraz – dodatek č. 1“ ze dne 17. 2. 2017. K tomuto posudku zástupce žalobce dne 13. 3. 2017 sdělil, že *„klient bere bolestné na vědomí a očekává rozhodnutí v tomto smyslu. Nicméně jeho stanovisko k četnosti operací a násobkům jejich ohodnocení je neměnné (viz předchozí řízení)“*. Odkázal zde na své vyjádření k předchozímu řízení o stanovení bolestného (na jehož základě bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 9. 1. 2017).
12. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 17. 3. 2017, č. j. MO 55065/2017-4428, přiznal žalobci náhradu škody na zdraví, kterou utrpěl v přímé souvislosti s výkonem služby dne 18. 5. 2016, ve výši 20 000 Kč; ohodnocení bolestného činilo 80 bodů á 250 Kč.
13. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně brojil žalobce odvoláním, ve kterém namítl, že je nutné ke všem operacím týkajícím se odškodnění připočítat i odškodnění spočívající v položkách 6.1 (lehký otřes mozku – za anestetikum) a č. 17.4 (cizí těleso v těle).
14. K odvolacím námitkám se vyjádřil dne 13. 4. 2017 MUDr. I. M. a sdělil, že jím zpracovaný posudek ze dne 17. 2. 2017 je v souladu s vyhláškou a připomínky a návrhy žalobce jako odvolatele jsou neopodstatněné a nedůvodné. MUDr. M. neshledal důvod k doplnění či přepracování posudku ze dne 17. 2. 2017.
15. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění uvedl, že žalobce ve vyjádření k posudku ze dne 17. 2. 2017 nerozporoval v něm uvedený počet a druhy položek a učinil tak až v odvolání.

Dále popsal stanovisko a úvahu MUDr. S. týkající se hodnocení položek a nejednotnosti postupu odborníků v této otázce. MUDr. M. vycházel při zpracování posudku ze dne 17. 2. 2017 z vyhlášky a vše konzultoval s MUDr. S., neshledal proto odvolací námitky důvodnými.

E) Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl věc bez jednání.
17. Krajský soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval zejména v tom, že se žalovaný nevypořádal s argumentací žalobce uvedenou v odvolání.
18. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Obecně lze za nesrozumitelné považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jakým způsobem bylo rozhodnuto, jehož výrok je vnitřně rozporný nebo nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, dále takové rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresáty a kdo byl rozhodnutím zavázán, apod. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi okolnostmi, které uplatnili žalobci, a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.
19. Žalobce v nyní posuzované věci v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zcela konkrétním způsobem namítal, že správní orgán I. stupně měl ke všem operacím týkajícím se odškodnění připočítat i odškodnění spočívající v položkách 6.1 (lehký otřes mozku – za anestetikum) a č. 17.4 (cizí těleso v těle). Žalovaný však na tuto konkrétní námitku reagoval zcela nekonkrétním způsobem. Nejprve toliko obecně uvedl, že žalobce ve vyjádření k posudku MUDr. M. nebrojil proti počtu a druhu položek, jak učinil až v odvolání. Z tohoto tvrzení však žalovaný nevyvodil žádné závěry, jednalo se o bezobsažné tvrzení, aniž by jej žalovaný rozvedl v další úvaze. Žalovaný nezdůvodnil, jaký dopad by měla mít zmíněná skutečnost na posouzení podaného odvolání, resp. jaké závěry z ní plynuly pro rozhodnutí žalovaného. Žalovaný se tak omezil pouze na obecné tvrzení, které nijak nezdůvodňuje případnou neoprávněnost odvolacích námitek.
20. Měl-li žalovaný na mysli, že absencí argumentace žalobce proti posudku MUDr. M. došlo ke koncentraci řízení, tak ani takové odůvodnění, proč nebyl žalobce oprávněn danou námitku v odvolacím řízení položit, by neobstálo. Z konstantní judikatury správních soudů vyplývá, že správní řízení ve věcech služebního poměru je třeba z hlediska soudního přezkumu posuzovat jako jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47; ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Jak uvedl např. Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 17. 8. 2016, č. j. 3 Ad 12/2014-7, „*odvolací řízení není ve služebním zákoně spojeno s koncentrací řízení, a proto žalobci nic nebránilo, aby uplatnil další námitky a důkazní návrhy, které nestihl vznést před vydáním prvostupňového*

rozhodnutí, v odvolání“. Zákon o služebním poměru neupravuje způsoby obrany proti znaleckému posudku (jako jsou např. námitky proti služebnímu hodnocení dle § 203 odst. 3 zákona o služebním poměru), učinil-li tak žalobce v odvolání, neshledává krajský důvod, proč by se správní orgány neměly danou námitkou zabývat. Nevypořádání odvolací námitky s odůvodněním, že žalobce nebrojil přímo proti posudku MUDr. M., tak neobstojí.

21. Žalobce dále nesouhlasil s tím, že žalovaný při vypořádání odvolací námitky toliko popsal úvahy MUDr. S. ohledně bodového hodnocení lékařských zákroků v souvislosti s rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 3. 2017, č. j. MO 8681/2017-1535. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zcela jasně namítal, že měly být do bodového hodnocení započítány položky 6.1 a 17.4 přílohy 1 vyhlášky. V odůvodnění napadeného rozhodnutí však zcela chybí přezkoumatelné vypořádání této námitky, z něž by vyplývaly úvahy žalovaného.
22. Žalovaný v napadeném rozhodnutí toliko zopakoval závěry MUDr. S., který se sice zabýval ve vyjádření ze dne 15. 12. 2016 otřesem mozku (položka 6.1 přílohy 1 vyhlášky), ale nijak nehodnotil položku 17.4. K námitce týkající se položky 17.4 krajský soud z posudku MUDr. M. zjistil, že tento lékař do bodového hodnocení započítal 20 bodů (z rozmezí 20-40 bodů) za položku 17.6 „Vícečetná cizí tělesa v hlubším zanoření do tkáně“. Žalobce měl za to, že měl lékař započítat 60 bodů za položku 17.4 „Cizí těleso v tělní dutině nebo jiné části těla odstraněná endoskopicky“. Úvaha o tom, jaký je rozdíl mezi danými položkami a proč byla použita jedna z nich, však v napadeném rozhodnutí chybí. Žalovaný měl přezkoumatelným způsobem vysvětlit, proč použil k výpočtu položku 17.6 a nikoli 17.4, a to s odkazem na konkrétní skutečnosti vyplývající z daného případu. Žalovaný tak neučinil a pouze odkázal na úvahy MUDr. S., které však tento rozpor nijak nevysvětlují.
23. Žalobce v odvolání požadoval započítání položky 6.1 přílohy 1 vyhlášky (otřes mozku lehký). Krajský soud má za to, že i kdyby se úvaha MUDr. S. vztahovala k položce 6.1 a žalovaný ji převzal, tak ani za této situace by takové odůvodnění neobstálo, protože není dostatečně konkrétní. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zopakoval závěry MUDr. S., že *„metodika NS má doporučující charakter a dále, že podle dříve platné vyhlášky č. 440/2001 Sb., ani podle platné vyhlášky č. 346/2015 Sb., nebyla celková anestezie hodnocena zvláštním způsobem, jak uvádí MUDr. F., a to analogem dg. otřesu mozku. Pokud dojde ke komplikacím anesteziologického výkonu, má být hodnocen až nastane, ale formou jisté prevence, s tím se však MUDr. S. dle jeho vyjádření doposud nesetkal. Obdobně je tomu i při plicní ventilaci (endotracheální rourka). Při komplikacích jsou stanoveny položky k jejich hodnocení. Umělá plicní dlouhodobější ventilace je pak hodnocena jako součást navýšení za náročný způsob léčení“.* Žalovaný v napadeném rozhodnutí již pouze doplnil, že MUDr. M. konzultoval posuzovanou věc s MUDr. S. a zastává k hodnocení stejné stanovisko. Z uvedeného jasně vyplývá, že žalovaný pouze zopakoval názor MUDr. S., který na danou věc zcela přílehavě nedopadá a nevyplývají z něj jasné závěry, proč žalovaný shledal žalobní námitku nedůvodnou. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je tak nedostatečné, protože neobsahuje žádnou samostatnou úvahu žalovaného.
24. Krajský soud považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné i z důvodu, že v něm či v posudku MUDr. M. chybí jakékoli zdůvodnění toho, proč při uplatnění položky 17.6

započítal MUDr. M. do bodového hodnocení pouze 20 bodů, ačkoli u této položky je stanoveno rozmezí 20-40 bodů. Z napadeného rozhodnutí ani z posudku MUDr. M. nevyplývá, proč se správní orgány přiklonily ke spodní hranici bodového hodnocení. Napadené rozhodnutí je i z tohoto důvodu nepřezkoumatelné.

25. Krajský soud pro úplnost uvádí, že shledává problematickým, že žalovaný vycházel toliko ze závěrů znalce MUDr. S. Ve správních řízeních týkajících se žalobce existovaly dva protichůdné názory znalců v oboru lékařství – názor MUDr. S., z jehož hodnocení vycházel správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 9. 1. 2017, a MUDr. F., jehož posudek předložil žalobce v rámci správního řízení a který reagoval na posudek MUDr. S. S ohledem na tuto skutečnost měl žalovaný vysvětlit, proč jsou závěry MUDr. S. pro věc rozhodující, tedy z jakého důvodu přikládá závěrům jednoho znalce větší váhu než druhému. Takovou úvahu krajský soud v napadeném rozhodnutí taktéž postrádá.
26. Z uvedených důvodů krajský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, žaloba je tedy důvodná.

F) Závěr a náklady řízení

27. S ohledem na výše uvedené závěry krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající ve výše popsaném nedostatku jeho odůvodnění dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Současně krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaný je právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V novém rozhodnutí o odvolání je žalovaný povinen se s odvolacími námitkami žalobce přezkoumatelným způsobem vypořádat, tedy vysvětlit, proč nebylo možné hodnotit bolestné dle položek 6.1 a 17.4 přílohy 1 vyhlášky.
28. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce ve výši 11 228 Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a 2) náklady za zastupování žalobce advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), tj. odměna za zastupování ve výši 6 200 Kč za 2 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. převzetí zastoupení a sepsí žaloby, přičemž odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3 100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT, a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 600 Kč, tj. 2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT, to vše zvýšené o DPH z odměny a náhrad ve výši 1 428 Kč, neboť zástupce žalobce je plátcem uvedené daně. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 19. září 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.